

[Thorndahl]

og siger, at man sagtens som medlem af en ligningskommission kan udtale sig principielt om en enkelt sags forløb og i den forbindelse give udtryk for sin egen, personlige politiske vurdering af den pågældende sag og sags behandling, og det vil jeg gerne spørge ministeren om man kan, på baggrund af de generelle bemærkninger, jeg indledte med.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det spørgsmål, hr. Thorndahl har stillet mig, er jo generelt formuleret, og jeg synes, det er udmærket, at det netop har fået denne generelle formulering.

Jeg mener ikke, det stillede spørgsmål kan besvares generelt. Det må i hvert enkelt tilfælde afgøres ud fra de konkrete omstændigheder, om der foreligger tilsidesættelse af tavshedspligten; i sidste instans er det et spørgsmål, som domstolene må afgøre.

Jeg kan i den forbindelse gøre opmærksom på, at der under justitsministeriet er nedsat et udvalg, der har til opgave at foretage en samlet gennemgang og vurdering af straffelovens og særlovgivningens regler om tavshedspligt.

Thorndahl (FP):

Jeg vil gerne delvis takke ministeren for svaret, som jeg gerne vil forstå derhen, at ministeren i hvert fald for sit vedkommende her har tilkendegivet, at han nu vil besvare de spørgsmål, som hans forgænger afviste at besvare her i tinget vedrørende advokat Mogens Glistrups klientforhold og klienternes relationer. Jeg håber også, jeg kan forstå svaret sådan, at skattemyndighederne i disse forbindelser nu generelt er både berettigede og forpligtede til at kommentere og besvare problemer og spørgsmål omkring denne særbehandling.

I den forbindelse vil jeg stille skatteministeren et spørgsmål, der drejer sig om formålet med disse tavshedsbestemmelser og deres rækkevidde. I et demokrati må udgangspunktet være, at offentlig myndighed naturligvis udøves på borgernes vegne og principielt må ske i fuld åbenhed og i fuld offentlighed, således at bedømmelsen af de offentlige myndigheders administration kan indgå i vælgernes vurdering og stemmeafgivning ved det kommende valg; ellers er demokratiet jo meningsløst. Undtagelser må der naturligvis

være, først og fremmest af nationale og sikkerhedsmæssige årsager, men i denne forbindelse væsentligst alene for at beskytte borgernes personlige, private forhold for offentligheden. Det er det sidstnævnte forhold, der efter min opfattelse alene begrunder den tavshedspligt, der findes i skattelovgivningen. Jeg kan ikke forestille mig, at tavshedspligten er tilvejebragt for at lægge røgslør over det offentlige og for at give borgerne et helt fejlagtigt indtryk af, hvad det egentlig er, der foregår i skatteadministrationen.

Jeg går også ud fra, at skatteministeren er af den mening, i hvert fald principielt, at det, der foregår inden for skatteområdet, tåler offentlighedens lys. Såfremt en skatteyder derfor intet har imod, at hans eller hendes personlige skatteforhold debatteres offentligt – ja, måske endda ligefrem ønsker det for at vise, hvordan det foregår – er der da efter skatteministerens opfattelse nogen tavshedspligt for skattemyndighederne, da tavshedspligtens primære formål jo hermed er tilgodeset?

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det fremgår allerede af det svar, jeg har afgivet, at hele den meget omfattende problemstilling vedrørende tavshedspligten og dennes rækkevidde nu tages op til en samlet gennemgang i et udvalg under justitsministeriet, og jeg skal derfor henholde mig til det, som jeg tidligere har sagt.

Der er i øvrigt ingen tvivl om, at tavshedspligten er en beskyttelse for den enkelte borger, og jeg tror også, at man under det udvalgsarbejde vil fastholde dette som den principielle linje.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 333

4) Til ministeren for skatter og afgifter af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvilken betydning kan der tillægges et af en skattepligtig på selvangivelsen taget generelt eller specielt forbehold?«

Skriftlig begrundelse

I den offentlige debat er der rejst spørgsmål om generelle og specielle forbehold taget